

Kirsten Birgit Schiøtz Kretz Hørsholms nytårstale

Taler

Kirsten Birgit Schiøtz Kretz
Hørsholm
Seniorkorrespondent (fiktiv
karakter af Frederik Cilius)

Dato

31. december 2015

Sted

Dalgas Boulevard 48, vist på
DR3.

Kære Dansker

Hvis du ser dette, er jeg enten afgået ved døden, sikkert umiddelbart efter en eller andet kulturløs Jihadist har råbt “Allahu Akhbar”, eller også er jeg forsvundet. Begge dele efterlader dig, kære dansker, i en langt værre situation end mig. For dig fortsætter livet nemlig i dette amputerede og apatiske samfund. Har Thomas Buch Andersen honoreret mit sidste ønske, så toner jeg frem på din TV-skærm på årets yderste dag. Du har netop set Dronningen holde sin nytårstale og forsøge at opretholde befolkningens svigtende moral med en overfladisk og belærende, dybest set halvhjertet, smøre om fremtidsforhåbninger og gud, konge og fædreland. Imens Majestæten har brugt sendetid på at læse postkort op, så har du siddet og spyttet ned i den nærige, sukkersøde spumante fra Lidl, der landet over går for at være en champagne disse dage. Du har lyttet, kigget rundt på dine venner, din familie, dine elskede og varmet dig ved den strøm af floskler om humanismens evne til at overkomme alt, man ikke kan komme udenom disse dage. Du har sikkert nikket bekræftende og simuleret kollektiv eftertænkksomhed sammen med flokken, men inderst inde, derinde ved hjertet, der ved du godt, at det hele er løgn. Det hele er en ufacetteret udgave af virkeligheden, skabt til at få dig til at føle dig tryk. Keep calm and carry on får du at vide konstant, men sandheden er, at der ER noget galt i Danmark, og det skal der gøres noget ved.

Fem år før min fødsel i 1947, der lavede The Bulletin of Atomic Scientists det såkaldte Dommedagsur, så vi alle kunne følge med i minutviserens faretruende dans mod midnat og forstå præcis hvor nært forestående, menneskehedens atomare udslettelse var. Det var en ubehagelig horologisk allegori, men dog en pragmatisk en, og skulle vi lave en tilsvarende dansk ditto, måtte vi tage

sekundviseren i brug og ikke minutviseren. De sidste 60 års økonomiske og geopolitiske Siegfried-idyl er klinget af, og tæppet er gået til Götterdämmerung.

Vi lever netop nu i en af Danmarks største politiske kriser, og på samme tid har vi alle tiders mest vanvittige regering. Hvis man ikke vidste bedre, skulle man tro, at vi alle sammen var flyttet ind i *Administrationens Hus* fra Asterix & Obelix-filmen, *Les douze travaux d'Astérix*, komedieparafrasen over myten om Hercules' 12 arbejder, naturligvis med den lille galler i hovedrollen, eller *Asterix indta'r Rom*, som den så forfladiget hedder på dansk. *Administrationens hus* er imperiets eneste kontaktflade med dets borgere, og det er indrettet med det ene formål for øje at gøre problematiske borgere med individdrømme passive og apatiske igennem endeløse absurditeter, selvmodsigelser og bureaukratiske krumspring. Således også det danske formynderiske samfund.

Vi har en finansminister, ingen kan huske er blevet taget i at lyve Folketinget lige op i ansigtet gentagne gange, og som sammen med DF, de svages påståede frihavn, sider og vrider 90 millioner kroner ud af folkepensionisternes gigtplagede hænder, fordi vi skal spare den ene dag, mens han den anden dag underskriver en regning på 80 millioner kroner for at flytte otte medarbejdere i Statens Værksteder for Kunst 50 kilometer fra Christianshavn til Kronborg. Ej, men altså, vor herre bevares, på grund af en politisk beslutning.

Vi har en tidligere Statsminister, som pressen insisterer på er *Tidligere Nato-generalsekretær*, når han udtaler sig om sikkerhedspolitiske spørgsmål, selvom han er *nuværende* våbenlobbyist og rettelig nærmere er *Tidligere Krigsforbryder* end Nato-generalsekretær.

Vi har en erhvervs- & vækstminister, der lækker personfølsomme skatteoplysninger om sine politiske modstandere.

Vi har en tidligere finansminister Bjarne Corydon, der prædiker gode socialdemokratiske værdier og økonomisk ansvarlighed den ene dag, mens han den anden dag sælger statsejede virksomheder til spotpris til en af bagmændene bag finanskrisen, den neolibérale, til Ayn Rand-masturberende investeringsbank Goldman Sachs.

Vi har en radikal leder, der den ene dag fører sig frem som humanistisk demokrat, og den anden dag folder sig ud som rendyrket anarko-kapitalist, når

et EU-valg ikke går hans vej og udtaler, at de 53% af danskerne ikke skal bestemme over de 47.

Vi har et skattevæsen, der er så langt op i røven på den almindelige dansker for at indkræve hver eneste øre, at de årligt indkræver 300 millioner kroner i afgift på luften i softice – jamen, det er rigtigt. Slå det op! Men de rige, de multinationale firmaer, dem rør de ikke. De smutter den ellers skattepligtige fortjeneste ud igennem Luxemborg-finten, i øvrigt opfundet af ham, der skal løse EU's migrationskrise, EU-farmand Jean Claude Juncker, og selv hvis nogen ringer for at fortælle skattevæsenet, hvor de kan hente 4 milliarder kroner i skatteunddragede gode danske kroner, så gider de ikke engang tage telefonen. Samtidig udbetaler SKAT glædeligt 10 milliarder af de hårdt indkrævede skattekrone til enhver kinøjs med et gummistempel og en påstand om at have aktier i GN-store nord.

Når vi nu er ved kinøjserne, så har vi også en politi-etat, der den ene dag påstår ikke at have ressourcer til at hjælpe de danske borgere, når nogen har brudt ind i deres hjem, mens de den anden dag møder talstærkt op for at skåne den kinesiske diktators følelser ved at flå ytringsfriheden ud af hænderne på fredelige demonstranter. Vi har en politisk klasse, mine damer og herrer, der uden at rødme beder dig og mig om at blive et par ekstra år på arbejdsmarkedet og vente med at gå på folkepension, men de nægter selv at gøre det samme. Vi har en politisk klasse, der græder tårer med det ene øje, når folk bliver mejet ned af radikaliserede islamister, og med det andet øje inddrager borgernes frihedsrettigheder og veksler dem til falsk tryghed. Vi har et EU, der forlanger mere suverænitet til at håndhæve de ydre grænser i et Schengen-samarbejde, der i forvejen ER totalt brudt sammen. Vi har et EU-liderligt Folketing, der jubler over en Klimaafgørelse ved COP21 i Paris samtidig med den frihandelsaftale mellem EU og USA *TTIP*, som de så gerne vil have indført, gør hele aftalen til en Varmluftsaftale. Ja, det var bare det sidste halve år. Og jeg har med vilje ikke nævnt Danmarks politiske Ikaros Carl Holst eller kopi-nepotisten fra Stauning, uddannelses- & forskningsminister Esben Lunde Larsen. Det har jeg gjort, kære dansker, for at skåne dig, fordi hvis jeg havde nævnt de to, så havde vi i morgenaviserne i morgen kunne læse om så omfattende selvmordsrater natten igennem, at det ville få Grønlands vestkyst til at ligne et veritabelt Disneyland af livsmod.

"Men intet lys uden mørke" som TV2's underholdningschef sagde i det sidste

desperate krampetrækningsforsøg på at retfærdiggøre, hvorfor der skulle danses og synges til året 2015's grusomheder. Skal man tro på den udtalelse, så er vi omgivet af så meget mørke, at selv det mindste lille lys, kan være en altoverskyggende forhåbning. Og hvad er så den forhåbning, spørger du? Det er, at du, kære dansker, indser, at du ikke er en borger, men et individ. At du bryder ud af *Administrationens Hus* og kræver din ret som selvstændigt tænkende væsen og indser, at Staten er til for dig og ikke omvendt – at du nægter at lade apatien skylle ind over dig og give op overfor Statens formynderiske, bedøvende bureaukrati. At du ikke lader dig indlulle i borgersøvnens af fakkeloptyg og inspirerende citater draperet på din facebookvæg. At du ikke stiller dig tilfreds med ubrugeligt kommercielt lort finansieret med kviklån, at du siger nok er nok til levebrødspolitikkerne. For vælgerleden, den er større end politikerleden, skulle jeg hilse og sige. At du indser, at dette ikke er et problem, du kan stemme dig ud af. For hvis du sidder på Nørrebro og tror, at det hele bare kan fikses, hvis de røde kommer til regeringsmagten, så siger jeg, at det kommer ikke til at ske. Hele systemet er pilråddent. Derfor skal du nægte at drikke den proverbiale, sukkersøde spumante fra Lidl, som du har fået at vide er champagne. Spyt den ud! Den er nem at drikke, og det er noget lort! Det er håbet i mørket. Tag den røde pille og vågn op, kære dansker.

Klaus Rifbjerg sagde før sin død, at han regnede med, at der var 2000 begavede mennesker i Kongeriget Danmark, og det, synes jeg umiddelbart, er et meget generøst antal, men man kan da i hvert fald konstatere, at ingen af de 2000 er i Folketinget. De er at finde i befolkningen. Det må jo være den logiske slutning. Jeg havde ved gud aldrig troet, at jeg skulle leve længe nok til at se voksne mennesker græde over bagværk på landsdækkende TV, men det til trods så viser al empirisk forskning, at vi bliver klogere og klogere for hver generation. Det er der håb og sandhed i. Bare tænk på dine bedsteforældre: Hvornår har de egentlig nogensinde sagt noget klogt? Hvis du sidder over for dem nu, så kig på dem og tænk over det? Hvornår har de sidst sagt noget, der ikke bare var en åbenlys selvfølge? Det er der håb i, men det kræver en opvågning. En sildig en kan også gøre det.

Held og lykke med det, og glem ikke det lille værn mod virkeligheden: 5 dele gin, 1 del vermouth og så en god olivenlage. Rystet i is, serveret i glas. Skål og godt nytår.

Åh ja, mens jeg husker det. Mht flygtningekrisen, som jeg sagde til Riskjær her forleden dag, så lad staten opkøbe alle ejendommene ovre i udkantsdanmark og så betal for byggematerialer til flygtningene, så kan de bygge op og blive integreret samtidig. Bum. Så har vi problemet med affolkningen og løst flygtningekrisen. Cut mig ud.

Kilde

Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Nytårstale, Udvalgte alternative nytårstaler

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/kirsten-birgit-schioetz-kretz-hoersholms-nytaarstale-2015>